

תת"ע 1761/07/16 - אלאעסם סלמאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1761-07-16 מדינת ישראל נ' אלאעסם סלמאן
תיק חיצוני: 53200513181

כבוד השופט טל פרי	בפני
אלאעסם סלמאן	מבקש
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

החלטה

מונחת לפני בקשה לביטול פסק דין בהעדר, שניתן ביום 26.7.16, בגין עבירות של נהיגה ברכב לגביו נמסרה הודעת איסור שימוש, בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, אשר פקע ביום 6.2.14, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

המבקש נדון בהעדר, לאחר שזומן כדין, חתם על גבי ההזמנה לדין ולא טרח להתייצב לבית המשפט.

לטענת של המבקש, נסיבות אישיות משפחתיות גרמו לו להישאר בחיק משפחתו ולא להתייצב לדיון שכן המבקש, כך נטען, היה בסכנת חיים.

עוד טוען ב"כ המבקש כי נשלחה בקשה לדחיית הדיון, בפקס, על ידי חברו של המבקש.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי כל טענות המבקש הינן טענות בעלמא, לא צורפו כל אסמכתאות לאמור בבקשה ולא הוכח כי למבקש נגרם עיוות דין.

דין והכרעה

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם [פורסם בנבו], קבעה כבוד הנשיאה בייניש:

"סעיף 130(ח) מאפשר, אפוא, לנאשם שהורשע בעבירת חטא או עוון

ונגזר דינו שלא בפניו (לרבות בעבירות שנדונו בהתאם להוראות סעיף

עמוד 1

240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין וגזר הדין

שניתנו בעניינו. זאת, בהתקיים אחד משני תנאים: קיום סיבה מוצדקת

לאי-התייצבות המבקש לדיון שנערך בעניינו או גרימת עיוות דין למבקש

כתוצאה מאי-ביטול פסק הדין " . (הדגשות שלי - ט.פ)

האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש?

לא מצאתי כל סיבה אובייקטיבית בגינה נמנעה מהמבקש זכותו להתייצב לדיון.

המבקש לא הציג כל אסמכתאות "לסכסוך המשפחות" אותו תיאר בבקשה ו/או לסכנת החיים הנטענת.

המבקש לא הוכיח כי נשלחה בקשת דחייה לדיון מטעמו ואף טען, טענה בעלמא, על פיה חברו שלח בקשת דחייה בפקס. יצוין כי אותו "חבר" לא צירף תצהיר לבקשה ולפיכך אין מקום לקבל טענת המבקש בעניין זה.

הנאשם זומן כדיון, חתם על ההזמנה לדיון ומועד הדיון היה ידוע לו ולפיכך היה עליו להתייצב לדיון.

האם ייגרם למבקש עיוות דין באם לא יבוטל פסק הדין?

המבקש לא העלה כל טענת הגנה. המבקש לא צירף מסמך התומך בכך שרישיונו היה תקף בעת ביצוע העבירה ואף לא הוכיח כי הרכב בו נהג לא נאסר בשימוש. לאור האמור, מאחר ולמבקש אין כל טענת הגנה הרי שלא נגרם כל עיוות דין.

גם לעניין חומרת העונש לא מצאתי כל עיוות דין. המבקש נוהג משנת 2012 והספיק לצבור לחובתו 5 הרשעות קודמות. עבירת איסור השימוש מחייבת פסילת מינימום בת 3 חדשים וכן מדובר ברישיון נהיגה שפקע מעל לשנתיים.

זאת ועוד, המבקש לא נתן הסבר לשיהוי בהגשת הבקשה. חלפו למעלה מ- 8 חדשים ממועד גזר הדין והמבקש טרם טרח להפקיד רישיונו.

עיון בתיק בית המשפט מלמד כי הודעה על פסק הדין, אשר נשלחה למענו של המבקש, חזרה אף היא בציון "לא נדרש" ולפיכך אין למבקש להלין אלא על עצמו.

מכל הטעמים האמורים, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשע"ז, 24 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.